

О.А. Бурба,

студент-бакалавр.

Науковий керівник – асист. М.М. Мужеляк

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ І ПІДТРИМКИ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ В УКРАЇНІ

Сьогодні на перший план стратегічного розвитку України виходить впровадження інновацій, оскільки в умовах дефіциту матеріальних і фінансових ресурсів можна досягти високих темпів зростання економіки і здійснити стійкий технологічний прорив. Формування інноваційного потенціалу в Україні відбувається завдяки залученню фінансових ресурсів з різних джерел. При впровадженні інновацій підприємства можуть розраховувати або на власні кошти, або на кошти інвесторів [1].

Власний прибуток підприємства є важливим джерелом внутрішнього фінансування інновацій, однак навіть у разі отримання прибутку у підприємства після сплати податків залишається недостатньо коштів для фінансування інноваційної діяльності. Отже, в Україні необхідне термінове вдосконалення чинного законодавства для реалізації пільг в інноваційній сфері.

Враховуючи низький рівень рентабельності власного капіталу, вітчизняні підприємства можуть бути зорієнтовані на довгострокове банківське кредитування. Позитивними є зміни у структурі наданих кредитів – зріс обсяг довгострокових кредитів. Це є важливим аспектом, оскільки формування інноваційного потенціалу потребує довгострокових вкладень капіталу.

Недоліком довгострокового кредитування інноваційного потенціалу в Україні є порівняно висока вартість кредитів, завищені вимоги до застав кредитування. Разом з тим, кредит є джерелом коштів із фіксованою вартістю і не залежить від прибутковості активів, а отже, підлягає поверненню у певний строк при будь-якому результаті господарювання підприємств. Тому довгострокове кредитування залишається найризикованішим способом зовнішнього фінансування [2].

За кордоном важливим джерелом формування і розвитку інноваційного потенціалу є венчурний капітал. В Україні венчурний капітал тільки починає розвиватися, однак потенційно є одним з основних джерел фінансування інновацій [3].

Істотний елемент підтримки інноваційних процесів – це формування державної інноваційної структури в Україні. Провідна роль держави тут зумовлена тим, що в ринковому господарстві бізнес не може забезпечити довгострокового фінансування ризикованих проектів [4]. Сьогодні позитивним прикладом дієвості механізму підтримки державної інноваційної політики є система технологічних парків, які діють відповідно до Закону України “Про спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності технологічних парків”. Одним з найважливіших показників інновативності є частка підприємств, що впроваджують інновації. Держава стимулює вироблення пріоритетів у сфері науки і техніки та створення інноваційної інфраструктури, а саме:

- формування сприятливого бізнес-середовища для інновацій;
- оборонні розробки;
- проривні та імпортозамінні технології;
- підтримка вітчизняних товаровиробників;
- формування якісного кадрового наукового потенціалу;
- акумуляція фінансових ресурсів та їх використання на інноваційні потреби [5].

Сьогодні неможливо забезпечити процвітання країни і підвищення добробуту народу без інноваційного розвитку держави, адже сама ідея вступу України до Євросоюзу фактично зводиться до конкурентної спроможності її економіки.

Отже, науково-технічний прогрес є найважливішим фактором економічного розвитку, і саме за рахунок успішного інноваційного прориву на світові ринки Україна отримує реальний шанс увійти до складу розвинутих країн світу.

1. <http://www.library.if.ua/> 2. <http://www.economy.in.ua/> 3. Ганчич А.М. Оцінка інструментів і важелів фінансового механізму формування і розвитку інноваційного потенціалу// Економіка та держава. – № 3/2008. – С. 26 – 29. 4. Кіктенко О.В. Формування передумов реалізації переваг інноваційної діяльності // Економіка та держава. – № 3/2008. – С. 67 – 70. 5. Кахович Ю.О. Методологія оцінки інноваційного потенціалу економічної системи // Економіка та держава. – № 7/2008. – С. 40 – 41.